

Eelotsuse küsimus

Kas asjaolu, et õiguste omaja nõusolekul veebisaidil üldsusele kättesaadavaks tehtud teos on lisatud kolmanda isiku veebisaidile linkiga, kasutades selleks kohandatud raami (*framing*), kujutab endast teose üldsusele edastamist direktiivi 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 tähenduses, kui selle puhul hoitakse kõrvale õiguste omaja võetud või algatatud kaitsemeetmetest *framing*'u meetodi kasutamise vastu?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

24. mail 2019 esitatud hagi — Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(kohtuasi C-401/19)

(2019/C 270/24)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna, advokaat W. Gonatarski)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- Tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/790, mis käsitleb autoriõigust ja autoriõigusega kaasnevaid õigusi digitaalsel ühtsel turul ning millega muudetakse direktiive 96/9/EÜ ja 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 17 lõike 4 punkt b ja artikli 17 artikli 4 punkti c viimane lauseosa (st osa, mis sisaldab väljendit „ning tegid kooskõlas punktiga b suurimaid võimalikke pingutusi, et takistada teatatud teoste või muu materjali üleslaadimist tulevikus“);
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik palub tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/790, mis käsitleb autoriõigust ja autoriõigusega kaasnevaid õigusi digitaalsel ühtsel turul ning millega muudetakse direktiive 96/9/EÜ ja 2001/29/EÜ artikli 17 lõike 4 punkt b ja artikli 17 artikli 4 punkti c viimane lauseosa (st osa, mis sisaldab väljendit „ning tegid kooskõlas punktiga b suurimaid võimalikke pingutusi, et takistada teatatud teoste või muu materjali üleslaadimist tulevikus“) ning mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Teise võimalusena palub Poola Vabariik juhul, kui Euroopa Kohus tuvastab, et vaidlustatud sätteid ei saa direktiivi 2019/790 artikli 17 muudest sätetest eraldada, ilma et selles normis sisalduv regulatsioon sisuliselt ei muutuks, tühistada direktiivi 2019/790 artikkel 17 tervikuna.

Poola Vabariik leiab, et direktiivi 2019/790 vaidlustatud sätted on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 11 kehtestatud õigusega sõna- ja teabevabadusele.

Poola Vabariik märgib eelkõige, et veebisisu jagamise teenuse pakkujate kohustus teha suurimaid võimalikke pingutusi, selleks et tagada, et konkreetset teosed ja muu materjal, mille kohta nad on saanud õiguste omajatelt asjakohast ja vajalikku teavet, ei oleks kättesaadavad (direktiivi 2019/790 artikli 17 lõike 4 punkt b), ning teha suurimaid võimalikke pingutusi, et takistada nende teoste või muu materjali üleslaadimist tulevikus, millele õiguste omajad andsid piisavalt põhjendatud teate (direktiivi 2019/790 artikli 17 lõike 4 punkti c viimane lauseosa), toob kaasa — selleks et vältida vastutuse tekkimist — selle, et pakkujad peavad eelnevalt automaatselt kontrollima (filtrid) kasutajate poolt esitatud veebisisu, järelkult kasutusele võtma preventiivsed kontrollimehhanismid. Niisugused mehhanismid seavad kahtluse alla õiguse sõna- ja teabevabadusele olemuse ning ei vasta proportsionaalsuse nõudele ega vajadusele piirata seda õigust.

(¹) ELT 2019, L 130, lk 92.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 24. mail 2019 — Société Générale SA versus
Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(kohtuasi C-403/19)

(2019/C 270/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Société Générale SA

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Ühenduste asutamislepingu artikli 56, millest sai Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63, kohaselt asjaolu, et [maksualaste] eeskirjade kohaldamine selleks, et kompenseerida dividendide topeltmaksustamist olukorras, kus ühe liikmesriigi residentist äriühingule, kes on selles riigis äriühingu tulumaksu kohustuslane, maksab teise riigi residentist äriühing dividende, millest peetakse selle teise riigi maksupädevuse kohaldamisel maks kinni, võib tekitada ebasoodsa olukorra esimeses riigis äriühingu tulumaksu kohustuslaste poolt välisriikide äriühingute väärtpaberitega tehtavate tehingute kahjuks, eeldab, et see esimene liikmesriik läheb juhul, kui on otsustatud topeltmaksustamine kompenseerida, kaugemale, kui loobumine maksutulust, mida ta oleks saanud äriühingu tulumaksu kohaldamisel vaadeldaval juhul?